

บรรณานุกรม

หนังสือ

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. สำนักนายกรัฐมนตรี. ดัชนี
ตัวชี้แนะและแผนภาพทางการศึกษา : การขยายการศึกษาภาคบังคับ.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์โรงเรียนสตรีเนติศึกษา, 2521.

ชญู แสงศักดิ์. "การลงทุนและความสูญเสียทางการศึกษา" ใน ประมวล
บทความการวางแผนการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : กองวางแผน
การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2513.

วิชาการ, กรม. ศึกษาธิการ, กระทรวง. "คู่มือการใช้หลักสูตรประถมศึกษา
พ.ศ. 2521", ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผล
การเรียนระดับประถมศึกษา พ.ศ. 2520. กรุงเทพมหานคร :
(ม.ป.ท.), 2520.

สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน. สำนักนายกรัฐมนตรี. สมุดสถิติรายปีประเทศไทย
2517-2518. กรุงเทพมหานคร : (ม.ป.ท.), 2519.

สมบูรณ์ ชิตพงศ์ และ กมล ภูประเสริฐ. "ประเภทของการวิจัย" ใน
อนุสารเพื่อการวิจัยเล่ม 7 เอกสารเพื่อการอบรมวิจัยการศึกษา.
 กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,
 2519.

เอกสารอื่น ๆ

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. สำนักงานรัฐมนตรี. แผนการ
 ศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520. กรุงเทพมหานคร : ศรีเมือง
 การพิมพ์, 2520.

ซงค์ วงษ์จันทร์. "ความสูญเสียทางการศึกษา" ใน ศูนย์ศึกษา 7. กรุงเทพ
 มหานคร : (ม.ป.ท.), 2518.

พระราชบัญญัติประถมศึกษา พุทธศักราช 2523. ราชกิจจานุเบกษา 97.
 (13 ตุลาคม 2523) : 33.

วิสาข์ เกษประทุม. "การวิเคราะห์ความสูญเสียทางการศึกษา ของวิทยาลัย
 ครุนครสวรรค์". วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา
 บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

ศิริ วรศิริ. "การสำรวจภาวะการศึกษาของประชากรในแหล่งชุมชนหนาแน่น
 บริเวณบ่อนไก่ ตำบลคูมพินี่ อำเภอปทุมวัน จังหวัดพระนคร."
 วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2513.

ศิริชัย กาญจนวาสี. "องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันและการ
สอบซ้ำชั้นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร."
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิตศึกษาด้านศึกษาศาสตร์ วิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

สามัญศึกษา, กรม. ศึกษาธิการ, กระทรวง. "การศึกษาเฉพาะกรณี : การออก
กลางคันของนักเรียนประถมศึกษา". รายงานการวิจัยฉบับที่ 10.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2518.

สามัญศึกษา, กรม. ศึกษาธิการ, กระทรวง. "สัมฤทธิผลการจัดการศึกษาภาค
บังคับ." รายงานการวิจัยฉบับที่ 8. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
การศาสนา, 2516.

สุกิจ สุวานิช. "ลักษณะการสูญเสียไปทางการศึกษาของวิทยาลัยครูในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย". วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต
ศึกษาด้านศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.

สุชาติ เวลาคี. "ประสิทธิภาพการศึกษาภาคบังคับในอำเภอชัยบุรี." วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบัณฑิตศึกษาด้านศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2521.

สมหวัง พิริยานุวัฒน์. "สาเหตุการออกจากมหาวิทยาลัยกลางคัน." วารสาร
การศึกษาแห่งชาติ 4 (พฤษภาคม 2523) : 68-83.

- สำนักนายกรัฐมนตรี. "ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการกำหนดพื้นที่
เป้าหมาย เพื่อการพัฒนาชนบทในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ 5 (2525-2529) พ.ศ. 2524." กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์สำนักนายกรัฐมนตรี, 2524.
- สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน. สำนักนายกรัฐมนตรี. รายงานภาคสมบูรณ์
รายงานการศึกษา (ภาคสถิติ) และรายงานครู พ.ศ. 2516.
กรุงเทพมหานคร : (ม.ป.ท.), 2517.
- สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน. สำนักนายกรัฐมนตรี. รายงานภาคสมบูรณ์
รายงานการศึกษา (ภาคสถิติ) และรายงานครู พ.ศ. 2517
กรุงเทพมหานคร : (ม.ป.ท.), 2518.
- สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน. สำนักนายกรัฐมนตรี. รายงานภาคสมบูรณ์
รายงานการศึกษาและรายงานครู พ.ศ. 2518.
กรุงเทพมหานคร : (ม.ป.ท.), 2519.
- สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน. สำนักนายกรัฐมนตรี. รายงานการศึกษา (ภาคสถิติ)
และรายงานครู พ.ศ. 2519 สายสามัญรายจังหวัด
กรุงเทพมหานคร : (ม.ป.ท.), 2520.
- สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน. สำนักนายกรัฐมนตรี. รายงานการศึกษาและรายงานครู
พ.ศ. 2520. กรุงเทพมหานคร : (ม.ป.ท.), 2521.

ภาษาอังกฤษ

Berstecher, Dieter G, "Analysis of Student Flow." Quantitative Aspects of Educational Planning, UNESCO, Regional office for Education in Asia, Vol. 3,

Chesswass, J.D., Methodologies of Educational Planning for Developing Countries. Vol. 1, Paris : UNESCO IIED, 1969.

Chowhury, p., Report of An Investigation into the Problem of Wastage/Stagnation in Primary Schools in The District of 24-Paraganas. 1965.

Chickermene, D.V., "A Study of Wastage in Primary Education." Education and Planning Psychology Review, Vol.II, January, Baroda : M.S. University, 1962.

Directorate of Education (Research Unit), "Wastage and Stagnation in Primary Schools, Report of Summary." Indian Journal of Educational Administration and Research, Autumn, Delhi, 1960.

Gadgil, D.R. and Dandekar, V.M., Report of Two Investigations Primary Education in Santana District. Poona : Gokhale Institute of Politics and Economics, 1955.

Kamat, A.R., Estimating Wastage in Course of Education. Sankhya, 1968.

Kerlinger, Fred N. and Elazar J. Pedhazur, Multiple Regression in Behavioral Research. New York, Holt, Rinehart and Winston, inc., 1973.

Padmanabham, C.B., "Cost Data for Assessing Efficiency of Education." Educational Statistics in the Asia Region, Asia Institute of Educational Planning and Administration, New Delhi (India), December, 1970.

Prakasha, Veda., "Stagnation and Wastage!" The India Year Book of Education, Second Year Book Elementary Education, National Council of Education Research and Training, 1964.

Provincial Board of Primary Education, Report on Stagnation and Wastage in Primary Schools. Bombay, Government Printing and Stationary, 1941.

- Sapra, C.L., Educational Wastage and Stagnation in India.
National Council of Education Research and Training,
Delhi, 1967.
- Sapra, C.L., "Measurement of Educational Wastage A Review
of Methodologies." Educational Statistics in the
Asia Region, Asia Institute of Educational Planning
and Administration, New Delhi (India), December, 1970.
- UNESCO, An Asia Model of Educational Development Perspectives
for 1965-80. Paris, 1966.
- UNESCO, "Progress and dead ends." Learning To Be The World
of Education Today and Tomorrow, Paris, 1972.
- UNESCO, Technical Seminar on Educational Wastage and School
Dropouts Final Report. Regional office for Education
in Asia, Bangkok, 1966.
- UNESCO, The Problem of Educational Wastage. Bulletin of the
UNESCO Regional Office for Education in Asia, Vol. 1,
March, 1967.
- UNESCO, The Statistical Measurement of Educational Wastage.
Paris, 1970.

ภาคผนวก

ตัวอย่างการคำนวณหาสมการเส้นตรงที่ใช้ในการทำนายค่าดัชนีทางการศึกษา โดย
วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Least Squares Method)

จากตารางข้อมูลอัตราการคงอยู่ของนักเรียนสามารถคำนวณหาสมการ
เส้นตรงที่ใช้ในการทำนายได้ดังนี้

ตารางที่ 51 อัตราการคงอยู่ของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้น
เพื่อใช้คำนวณหาสมการเส้นตรงที่ใช้ในการทำนายค่า
อัตราการคงอยู่โดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด

ปีการศึกษา	x	x ²	อัตราการคงอยู่ (y)	xy	y ²
2510/2507	1	1	67.59	67.59	4,568.41
2511/2508	2	4	66.32	132.64	4,398.34
2512/2509	3	9	67.22	201.66	4,518.53
2513/2510	4	16	67.05	268.20	4,495.70
2514/2511	5	25	67.86	339.30	4,604.98
2515/2512	6	36	67.76	406.56	4,591.42
2516/2513	7	49	69.76	488.32	4,866.46
2517/2514	8	64	69.15	553.20	4,781.72
2518/2515	9	81	71.06	639.54	5,049.52
2519/2516	10	100	72.17	721.70	5,208.51
2520/2517	11	121	72.68	799.48	5,282.38
รวม	66	506	758.62	4,618.19	52,365.97

จากข้อมูลในตารางคำนวณหาค่า $\bar{X} = 4.40$ และ $\bar{Y} = 50.57$

คำนวณหาสมการเส้นตรง $ye = a + bx$

จากสูตร $b = \frac{\sum xy}{\sum x^2}$

และ $a = \bar{Y} - b\bar{X}$

โดยที่ $\sum xy = \sum XY - \sum X \sum Y / N$

และ $\sum x^2 = \sum X^2 - (\sum X)^2 / N$

แทนค่า $\sum xy = 4618.19 - (66)(758.62) / 11$

$= 4618.19 - 4551.72$

$= 66.47$

และ $\sum x^2 = 506 - (66)^2 / 11$

$= 506 - 396$

$= 110$

จาก $b = \frac{\sum xy}{\sum x^2}$

แทนค่า $b = \frac{66.47}{110}$

$= 0.6043$

และ $a = \bar{Y} - b\bar{X}$

$= 50.57 - (0.6043)(4.40)$

$= 47.911$

จากสมการ $ye = a + bx$

แทนค่าจะได้ $ye = 47.91 + (0.60) x$

นี่คือ สมการเส้นตรง $ye = 47.91 + (0.60) x$ เป็นสมการเส้นตรงที่ใช้ทำนายค่าอัตราการคงอยู่ของนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนต้น ระดับ ป.1 ซึ่งคงอยู่ในชั้น ป.4

ตัวอย่างการทดสอบความมีนัยสำคัญของสมการเส้นตรงที่ใช้ทำนายค่าดัชนีทางการศึกษา

จากตารางที่ 51 แสดงค่าอัตราการคงอยู่ของนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนต้นของนักเรียนในรุ่นปีการศึกษา 2510/2507 ถึง 2520/2517 และคำนวณหาสมการเส้นตรงที่ใช้ในการทำนายค่าอัตราการคงอยู่ได้ $y_e = 47.91 + (0.60) x$ การทดสอบความมีนัยสำคัญของสมการเส้นตรงนี้สามารถทดสอบได้ดังนี้

1. ทดสอบความมีนัยสำคัญโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนถดถอยของสมการเส้นตรงที่คำนวณได้ดังนี้

$$\text{จากสูตร } F = \frac{SS_{\text{reg.}} / k}{SS_{\text{res.}} / n - k - 1} \quad \text{และ} \quad \sum y^2 = \sum Y^2 - (\sum Y)^2 / N$$

$$\text{โดยที่ } SSt. = SS_{\text{reg.}} + SS_{\text{res.}}$$

$$\text{และ } SSt. = \sum y^2 = 47.40$$

$$\begin{aligned} SS_{\text{reg.}} &= (\sum xy)^2 / \sum x^2 \\ &= (66.47)^2 / 110 \\ &= 40.166 \end{aligned}$$

$$\text{จาก } SS_{\text{res.}} = SSt. - SS_{\text{reg.}}$$

$$\begin{aligned} SS_{\text{res.}} &= 47.40 - 40.166 \\ &= 7.234 \end{aligned}$$

นำค่า SSt., SSreg. และ SSres. เขียนลงตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 52 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนถดถอยของสมการ
เส้นตรงที่ใช้ทำนายอัตราการคงอยู่ของนักเรียนใน
ระดับประถมศึกษาตอนต้น

Source	Sum of Squares	Degrees of Freedom	Mean Squares
Regression	SSreg. = 40.17	k = 1	40.17
Residual	SSres. = 7.23	n-k-1 = 9	0.80
Total	SSt. = 47.40	n-1 = 10	

$$\text{จากสูตร } F = \frac{SSreg. / k}{SSres. / n-k-1}$$

$$\text{แทนค่า } F = \frac{40.17}{0.80} = 50.21$$

เปรียบเทียบกับค่า F จากตารางได้ $F = 50.21 > F_{\alpha} = 0.001$
(1,9) แสดงว่า สมการเส้นตรงที่ใช้ทำนายค่าอัตราการคงอยู่ของนักเรียนใน
ระดับประถมศึกษาตอนต้น $y = 47.91 + (0.60) x$ มีนัยสำคัญที่ระดับความ
เชื่อมั่น 99.90%

นั่นคือ อัตราการคงอยู่ของนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนต้น
มีลักษณะเป็นเส้นตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99.90%

1/

Fred N. Kerlinger and Elazar J. Pedhazur, Multiple Regression in Behavioral Research. New York, Holt, Rinehart and Winston, inc., 1973, pp. 101-154.

2. ทดสอบความมีนัยสำคัญโดยการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์แห่งความชันของสมการเส้นตรงถดถอย (Regression Coefficient b .)
โดย t -test

$$\begin{aligned} \text{จากสูตร } t &= \frac{b}{\hat{\sigma}_b} \\ \text{และ } \hat{\sigma}_b^2 &= \text{MSres.} / \sum x^2 \\ \text{แทนค่า } \hat{\sigma}_b^2 &= 0.8038/110 \\ &= 0.0073 \\ \hat{\sigma}_b &= \sqrt{0.0073} \\ &= 0.0855 \\ \text{แทนค่าในสูตร } t &= b / \hat{\sigma}_b \\ &= 0.6043/0.0855 \\ &= 7.0678 \end{aligned}$$

เปรียบเทียบค่า t ได้ $t = 7.0678 > t_{\alpha} = 0.001$
แสดงว่าค่าสัมประสิทธิ์แห่งความชัน (b) $\neq 0$

แสดงว่า ความสัมพันธ์ของตัวแปรมีค่าอยู่ในระดับสูงและตัวแปรในสมการที่ใช้ทำนายอัตราการคงอยู่ของนักเรียนระดับประถมศึกษา มีความสัมพันธ์กันสูงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 99.90% ซึ่งเป็นผลให้สมการเส้นตรงที่คำนวณได้สามารถใช้ในการทำนายอัตราการคงอยู่ของนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนต้นได้อย่างมีนัยสำคัญด้วยความเชื่อมั่น 99.90 %

นั่นคือ อัตราการคงอยู่ของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยความเชื่อมั่น 99.90%

ตัวอย่างการทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยเรโซประสิทธิภาพทางการศึกษา

ถ้ากำหนดค่าเฉลี่ยของเรโซประสิทธิภาพของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้น จำนวน 15 รุ่น ระหว่างปีการศึกษา 2506-2520 เท่ากับ 0.80 โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.02 ถ้าค่าเฉลี่ยของเรโซประสิทธิภาพที่คาดหวัง = 0.85 สามารถทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยของเรโซประสิทธิภาพของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้นได้ดังนี้

$$H_0 : \bar{ER} \geq 0.85$$

$$H_a : \bar{ER} < 0.85$$

$$\text{จากสูตร } t = \frac{\bar{ER} - E(ER)}{\frac{S_{n-1}}{\sqrt{n}}}, \quad df = n-1$$

เมื่อ \bar{ER} เป็นค่าเฉลี่ยของเรโซประสิทธิภาพซึ่งเท่ากับ 0.80

$E(ER)$ เป็นค่าเฉลี่ยของเรโซประสิทธิภาพที่คาดหวังเท่ากับ 0.85

S_{n-1} เป็นส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรโซประสิทธิภาพเท่ากับ 0.02

n เป็นจำนวนรุ่นเท่ากับ 15 รุ่น

$$\text{โดยที่ } S_{n-1} = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{(n-1)}}$$

$$\text{แทนค่า } t = \frac{0.80 - 0.85}{\frac{0.02}{\sqrt{15}}}$$

$$t = -9.682$$

$$\text{จากตาราง } t_{14, 0.01} = 2.624$$

∴ ปฏิเสธสมมติฐานศูนย์ที่ว่าเรโซประสิทธิภาพทางการศึกษาของนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนต้นมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.85 แสดงว่าเรโซประสิทธิภาพทางการศึกษาในระดับประถมศึกษาตอนต้นมีค่าน้อยกว่า 0.85 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 99% ซึ่งก็สนับสนุนสมมติฐานในการวิจัยที่ว่าเรโซประสิทธิภาพทางการศึกษามีค่าต่ำกว่า 1.00 อย่างมีนัยสำคัญ

นั่นคือ นักเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้นใช้เวลาในการเรียนมากกว่ากำหนด 4 ปี ทำให้เกิดความสูญเปล่าทางการศึกษาในรูปของการตกซ้ำชั้นและการออกกลางคัน

ตัวอย่างการทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยเรโซความสูญเสียทางการศึกษา

ถ้ากำหนดค่าเฉลี่ยของเรโซความสูญเสียทางการศึกษาของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้น จำนวน 15 รุ่น ระหว่างปีการศึกษา 2506-2520 เท่ากับ 0.20 โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.02 ถ้าค่าเฉลี่ยของเรโซความสูญเสียที่คาดหวัง = 0.15 สามารถทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยของเรโซความสูญเสียของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้นได้ดังนี้

$$H_0 : \bar{WR} \leq 0.15$$

$$H_a : \bar{WR} > 0.15$$

$$\text{จากสูตร } t = \frac{\bar{WR} - E(WR)}{\frac{S_{n-1}}{\sqrt{n}}}, \text{ df} = n-1$$

เมื่อ \bar{WR} เป็นค่าเฉลี่ยของเรโซความสูญเสียซึ่งเท่ากับ 0.20
 $E(WR)$ เป็นค่าเฉลี่ยของเรโซความสูญเสียที่คาดหวังเท่ากับ 0.15
 S_{n-1} เป็นส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรโซความสูญเสียเท่ากับ 0.02
 n เป็นจำนวนรุ่นเท่ากับ 15 รุ่น

$$\text{โดยที่ } S_{n-1} = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{(n-1)}}$$

$$\text{แทนค่า } t = \frac{0.20 - 0.15}{\frac{0.02}{\sqrt{15}}}$$

$$t = 9.682$$

$$\text{จากตาราง } t_{14, 0.01} = 2.624$$

∴ ปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า เรโซความสูญเสียเปล่าทางการศึกษา
ของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้นมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.15 แสดงว่า
เรโซความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาในระดับประถมศึกษาตอนต้นมีค่ามากกว่า 0.15
อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 99% ซึ่งก็สนับสนุนสมมติฐานในการวิจัยที่ว่า
เรโซความสูญเสียเปล่าทางการศึกษามีค่ามากกว่าศูนย์อย่างมีนัยสำคัญ

นั่นคือ นักเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้นใช้เวลาในการเรียน
มากกว่ากำหนด 4 ปี ทำให้เกิดความสูญเสียเปล่าทางการศึกษา

ตารางที่ 53 จำนวนนักเรียนจำแนกตามประเภทโรงเรียนและชั้นเรียน ปีการศึกษา 2516 ^{1/}

ชั้นเรียน	รวม	อนุบาล	ประถม ศึกษา	ประชาบาล	เทศบาล	ราษฎร์
ประถมศึกษาตอนต้น	5,106,541	25,478	74,186	4,200,000	295,420	511,324
ประถม 1	1,532,174	8,816	20,499	1,231,710	74,811	196,338
ประถม 2	1,304,110	7,020	18,756	1,094,307	75,782	108,245
ประถม 3	1,228,880	5,412	17,994	1,021,458	77,345	106,671
ประถม 4	1,041,377	4,230	16,937	852,658	67,482	100,070
ประถมศึกษาตอนปลาย	1,278,927	1,057	149,926	739,728	104,437	283,779
ประถม 5	518,332	394	52,030	326,724	40,680	98,504
ประถม 6	417,248	374	50,164	238,293	34,593	93,794
ประถม 7	343,347	289	47,732	174,711	29,164	91,481
รวม	6,385,468	26,535	224,112	4,939,861	399,857	795,103

^{1/} สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, รายงานภาคสมบุรณ์
รายงานการศึกษา (ภาคสถิติ) และรายงานครู พ.ศ. 2516. (กรุงเทพมหานคร :
 (ม.ป.ท.)), 2517.

ตารางที่ 54 จำนวนนักเรียนจำแนกตามประเภทโรงเรียนและชั้นเรียน ปีการศึกษา 2517 ^{1/}

ชั้นเรียน	รวม	อนุบาล	ประถม ศึกษา	ประชาบาล	เทศบาล	ราษฎร์
ประถมศึกษาตอนต้น	5,155,699	29,756	73,735	4,262,964	294,366	494,878
ประถม 1	1,533,077	10,021	20,062	1,236,145	72,467	194,382
ประถม 2	1,277,682	8,199	18,376	1,074,522	72,833	103,752
ประถม 3	1,253,764	6,472	18,018	1,049,855	78,454	100,965
ประถม 4	1,091,176	5,064	17,279	902,442	70,612	95,779
ประถมศึกษาตอนปลาย	1,387,465	916	140,750	860,591	116,445	268,763
ประถม 5	552,177	362	48,233	365,047	45,565	92,970
ประถม 6	453,545	297	47,205	278,328	38,221	89,494
ประถม 7	381,743	257	45,312	217,216	32,659	86,299
รวม	6,543,164	30,672	214,485	5,123,555	410,811	763,641

^{1/} สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี, รายงานภาคสมบูรณ
รายงานการศึกษา (ภาคสถิติ) และรายงานครู พ.ศ. 2517. (กรุงเทพมหานคร :
(ม.ป.ท.)), 2518.

ตารางที่ 55 จำนวนนักเรียน จำแนกตามประเภทโรงเรียนและชั้นเรียน ปีการศึกษา 2518^{1/}

ชั้นเรียน	รวม	อนุบาล	ประถม ศึกษา	ประชาบาล	เทศบาล	ราษฎร์
ประถมศึกษาตอนต้น	5,189,254	33,624	77,343	4,301,154	291,426	485,707
ประถม 1	1,556,577	10,896	21,681	1,261,458	72,732	189,810
ประถม 2	1,276,753	9,162	19,166	1,073,131	70,432	104,862
ประถม 3	1,241,611	7,586	18,806	1,040,693	76,173	98,353
ประถม 4	1,114,313	5,980	17,690	925,872	72,089	92,682
ประถมศึกษาตอนปลาย	1,497,223	994	142,032	969,281	129,096	255,820
ประถม 5	604,895	352	47,829	418,311	50,059	88,344
ประถม 6	477,352	352	47,745	302,198	42,626	84,431
ประถม 7	414,976	290	46,458	248,772	36,411	83,045
รวม	6,686,477	34,618	219,375	5,270,435	420,522	741,527

^{1/} สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี, รายงานภาคสมบูรณ
รายงานการศึกษาและรายงานครู พ.ศ. 2518. (กรุงเทพมหานคร : (ม.ป.ท.)),
2519.

ตารางที่ 56 จำนวนนักเรียน จำแนกตามประเภทโรงเรียนและชั้นเรียน ปีการศึกษา 2519^{1/}

ชั้นเรียน	รวม	อนุบาล	ประถม ศึกษา	ประชาชน	เทศบาล	ราษฎร์
ประถมศึกษาตอนต้น	5,210,173	36,510	80,394	4,321,306	285,816	486,147
ประถม 1	1,556,958	11,211	23,840	1,260,166	70,782	190,959
ประถม 2	1,301,458	9,932	19,168	1,097,529	70,626	104,203
ประถม 3	1,246,072	8,493	19,197	1,043,864	74,455	100,063
ประถม 4	1,105,685	6,874	18,189	919,747	69,953	90,922
ประถมศึกษาตอนปลาย	1,600,574	1,181	132,283	1,082,014	141,151	243,945
ประถม 5	657,314	467	38,866	478,540	55,112	84,329
ประถม 6	512,302	367	47,113	338,437	46,126	80,259
ประถม 7	430,958	347	46,304	265,037	39,913	79,357
รวม	6,810,747	37,691	212,677	5,403,320	426,967	730,092

^{1/} สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, รายงานการศึกษา
(ภาคสถิติ) และรายงานครู พ.ศ. 2519 สายสามัญ รายจังหวัด. (กรุงเทพมหานคร :
(ม.ป.ท.), 2520.

ตารางที่ 57 จำนวนนักเรียน จำแนกตามประเภทโรงเรียนและชั้นเรียน ปีการศึกษา 2520 ^{1/}

ชั้นเรียน	รวม	อนุบาล	ประถม ศึกษา	ประชาบาล	เทศบาล	ราษฎร์
ประถมศึกษาตอนต้น	5,233,784	39,192	77,466	4,344,619	287,329	485,178
ประถม 1	1,544,137	11,998	17,173	1,250,702	71,772	192,492
ประถม 2	1,302,428	10,303	21,938	1,096,328	70,025	103,834
ประถม 3	1,273,039	9,128	19,418	1,070,808	75,932	97,753
ประถม 4	1,114,180	7,763	18,937	926,781	69,600	91,099
ประถมศึกษาตอนปลาย	1,721,839	1,320	114,498	1,214,902	154,910	236,209
ประถม 5	713,322	509	29,257	540,502	60,438	82,616
ประถม 6	549,284	455	39,139	380,747	51,047	77,896
ประถม 7	459,233	356	46,102	293,653	43,425	75,697
รวม	6,955,623	40,512	191,964	5,559,521	442,239	721,387

^{1/}

สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี, รายงานภาคสมบูรณ
รายงานการศึกษาและรายงานครู พ.ศ. 2520. (กรุงเทพมหานคร : (ม.ป.ท.)),
2521.

ประวัติผู้เขียน

นายกองเกียรติ สหวรรณางกูร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี
จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เข้าศึกษาต่อในแผนกวิชาวิจัย
การศึกษา สาขาวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เมื่อปีการศึกษา 2521 ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่งนักสถิติ สำนักงาน-
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี

✓